

६ प्रकाशान्विते त्वि० काशेरिदम् तस्यां भवं वा काश्या०
 छञ् जिठ् वा । काशिक काशिसम्बन्धिनि तत्त्वभये च त्वि०
 जिऽत् उच्चारणार्थः स्त्रियां छञि ङीप् जिठि ठाप् । साच वा
 मनकतायां पाणिनिदत्तौ स्वार्थे क । काशिका काशीपुर्यां स्त्री ।
 काशिन् त्वि० काशते काश+णिनि । १ प्रकाशशीले । जयकाशी
 स्त्रियां ङीप् मत्तकाशिनी काश+ङिनि । २ काशरोगयुक्ते त्वि०
 काशिप पु० काशीन् देशान् तत्स्थपुरीं वा पाति पा-क
 १ काशिदेशाधिपे दिवोदासदौ काशीनाथे २ महादेवे च
 काशिनाथादयोऽप्यत्र । “सुवर्णवर्माणसुमेध काशिपं
 वपुष्टमार्थं वरयांप्रचक्रिरे”
 काशिपुरी स्त्री काशीदेशे पुरी कर्म० या । काश्यास् खना-
 मस्यप्रातपुरीभेदे । “समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिपुर्यां स्वयं-
 वरे” भा० आहु० १६८ अ० । काशिनगर्यादयोऽप्यत्र स्त्री
 काशिराज पु० काशीनां जनपदानां राजा टच्समा० ।
 काशिदेशाधिपे । तद्देशाधिपास्य कालभेदेन यदपि बह-
 वस्तथापि काशिनामं कन्दमेण तदन्वयेन तत्र काशी-
 पुरीकरणात् तदन्वयजस्यैव तदधिपत्वं प्रथितं तदेतत्
 हरिवं १२ अ० वर्खितं यथा
 “काशेसु काशयोरराजन् पुत्रो दीर्घतपास्तथा । वभूव दी-
 र्घतपसो विद्वान् धन्वन्तरिः सुतः । धन्वन्तरेस्तु तत्रयः
 केतुमानिति विवृतः । कथ केतुमतः उत्तो विद्वान् भीम-
 रथः स्मृतः । दिवोदास इति खप्रातः सर्वरत्नः प्रणाशनः ।
 एतस्मिन्नेव काले तु पुरीं वाराणसीं न्यपः । शून्यां निवे-
 शयामास जेमको नाम राजसः । यथाहि सा मतिमता
 निकुम्भेन महात्मना । शून्या वर्षसहस्रं वै भवत्विति
 नराधिप ! । तस्यान्तु यत्तमात्मायां दिवोदासः प्रजेधरः ।
 विषयान्ते पूर्वीं रस्यां गोमत्यां सन्धिशेयत् । भद्रश्रेष्ठस्य
 पुत्राणां शतमुत्तनधन्विनाम् । हत्वा निवेशयामास
 दिवोदासः प्रजेधरः । दिवोदासस्य पुत्रस्तु यीरो राजा
 प्रतर्ह नः । प्रतर्ह नस्य पुत्रौ द्वौ वत्सो भार्गव एव च ।
 अलर्को राजपुत्रस्तु राजा सद्धतिमान् भुवि । हैहयस्य
 तु दायादयं हतवान् वै महीपतिः । आजत्ते पितृदाया-
 यं दिवोदासकृतं वलात् । भद्रश्रेष्ठस्य पुत्रेण दुर्हमेन
 महात्मना । दिवोदासेन बाधेति हणया स विसर्जितः ।
 अष्टारथो नाम न्यपः सुनो भीमरथस्य वै । तेन पुत्रेण
 बाधेण प्रहृतं तस्य भारत । वैरस्थानं महाराज !
 क्षत्रियेषु विधित्सता । अलर्कः काशिराजस्तु ब्रह्मणः
 सत्यसङ्करः । षष्टिं वर्षसहस्राणि षष्टिं वर्षशतानि च ।

तस्यासीत्सुमहद्वाज्यं रूपयौवनशालिनः । युवा रूपेण
 सम्पन्न आसीत् काशिकुलोद्भवः । लोपासुद्राप्रसादेन पर-
 मायुरयाप सः । वयसोऽन्ते महावाङ्मूर्त्त्या जेमकराज-
 सम् । रस्यां निवेशयामास पुरीं वाराणसीं न्यपः” ।
 तत्रापि दिवोदासस्यैव तथात्वम् सर्वत्र प्रथितं स हि
 देशान् पृथिव्या निष्कास्य वाराणस्यां राज्यं चकारेति
 काशीख० ४२ अ० वर्खितं यथा “गतेषु देवसंघेषु पृथिव्याः
 पृथिवीपतिः । चकार राज्यं निर्द्वन्द्वं दिवोदासः प्रताप-
 बान् । विधाय राजधानीं स वाराणस्यां सुनिबलाम्” ।
 इत्युपक्रम्य महद्वाज्यं वर्खितम् “दिवोदासस्य तस्यैव काश्यां
 राज्यं प्रशासतः । यातमेकदिनप्रायं शरदामयुताष्टकमिति”
 तत्र तस्य बहुकालराज्यकरणात् तथात्वम् “काशिराजं
 दिवोदासम्” सुसु० । “हापरे तु दीर्घजिह्वासुराण्यन्यभेद
 स्तन्नाम्ना प्रसिद्धः “दीर्घजिह्वस्तु कौरव्य ! य उक्तो-
 दानवर्षभः । काशिराजः स विश्वप्रातः पृथिव्यां पृथि-
 वीपतिः” भा० आ० ६७ अ० । तस्यासुरांशभवत्वात् विष्णुं
 प्रति हेषो यथा हरिवं० ६१ अ० । “कौमल्यः काशिराजश्च
 दशार्थाधिपतिस्तथा” इत्युपक्रम्य “तमन्वयुर्जरासम्बं विहि-
 पन्तो जनाह्ननम्” इत्युक्तम् । स च अस्मिन्नादीनां
 पिता । “विचित्रवीर्योऽथोवाह काशिराजस्तुते क्रमात् ।
 स्वयं वराडुपानीते ह्यस्मिन्नाब्धिके उभे” भाग० ६, २२,
 १८ । स च नाम्ना काशिराजत्वेऽपि काशिपं तारासीत् ।
 “अथ काशिपतेभीष्मः कन्यास्तिस्रोऽप्यसुरोपमाः ।
 सुहाव सहिता राजन् वृषाणा वै स्वयंवरम्” भा०
 आ० १०२ अ० । “एवमुक्त्वा महीपालान् काशिराजश्च
 वीर्यवान्” तत्रैवोक्तेः “धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च
 वीर्यवान्” गीता । काशिपत्यादयोऽप्यत्र ।
 काशिष्णु त्वि० काश-वा० इष्णुच् । प्रकाशशीले । “काशि-
 ण्णुना जनकवर्षविभूषणेन” भाग० ४, २०, ६,
 काशी स्त्री काशते काश-ङिनि स्त्रियां ङीप् । काश-
 णिच्-अच् गौरा० ङीप् । असिक्वणयोर्मध्यवर्त्तिन्यां
 खनामस्यप्रातायां शिवपुर्याम् । तन्निष्कृतादि काशीख० ।
 “निष्ठाणकाशनाद्वयत्र काशीति प्रथिता पुरी । अविस्मृते
 महाक्षेत्रे न उक्ते यन्मुना कश्चित् । प्रागेव हि
 सुनेऽनर्थं जातं जाम्बुनदं स्वयम् । पुनः स्वर्धुनि-
 तोयेन हीरेण यदि सङ्गतम् । चक्रपुष्करिणीतीर्थं
 प्रागेव श्रेयसां यदम् । ततः श्रेष्ठतरं यन्मोर्मणिश्च-
 वणभूषणात् । आनन्दकानने तस्मिन्निवसितं शिवा-